

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 35EK/3311/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122492446
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šamuová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122492446.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného č. 1: U. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., zákonne zastúpený: U. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., oprávneného č. 2: Y. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., zákonne zastúpený: U. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., oprávneného č. 3: I. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., zákonne zastúpený: U. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., oprávneného č. 4: I. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., zákonne zastúpený: U. Y.Á., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., oprávneného č. 5: V. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., zákonne zastúpený: U. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., oprávneného č. 6: F. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., zákonne zastúpený: U. Y.Á., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXXXX D. Y., právne zastúpení: JUDr. Denisa Veselá, advokátka, Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 50 655 876, proti povinnému: I. Y., T.. XX.XX.XXXX, V.. I. X, XXX/X, XXX XX D. Y., o vymożenie výživného a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Žofia Žabková, Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 42 310 695, o návrhu na zastavenie exekúcie, takt

rozhodol:

I. Súd exekúciu v časti zameškaného výživného vo výške 2 068 eur podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený č. 1, oprávnený č. 2, oprávnený č. 3, oprávnený č. 4, oprávnený č. 5 a oprávnený č. 6 (ďalej len „oprávnení“) sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 12.12.2022, domáhali vymożenia výživného na základe exekučného titulu - Rozsudok č. k. 14P/70/2020 - 47 vydaný Okresným súdom Veľký Krtíš dňa 28.04.2021 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 14.12.2022 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Žofiu Žabkovú, so sídlom exekútorského úradu , Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 42 310 695, ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 420EX 1066/22.

3. Dňa 09.02.2023 bol súdu doručený prostredníctvom súdneho exekútora návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). K návrhu na zastavenie sa vyjadrili oprávnení a súdny exekútor.

4. Povinný odôvodnil návrh na zastavenie exekúcie jednak svojimi majetkovými pomermi (nezamestnaný a nemá žiaden príjem), ale aj vykonanými úhradami voči oprávnenému č. 1, ktorému mal do 25.11.2022 celkovo uhradiť 2 048 eur, na dôkaz čoho priložil aj fotokópie dokladov o úhrade. Povinný ďalej poukázal na podanú žiadosť o zapretie otcovstva z apríla 2022 voči všetkým oprávneným, ktorou zároveň žiadal prerušenie exekučného konania do času rozhodnutia o jeho podaní.

5. Oprávnení v rámci svojho vyjadrenia uviedli, že nesúhlasia so zastavením exekúcie, keďže povinným uvedené dôvody nie sú súladné s § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný si nesplnil svoju vyživovaciu povinnosť do dnešného dňa. Z priložených fotokópií podacích lístkov v žiadnom smere nevyplýva či sa jedná o hradenie výživného, na ktoré z detí, alebo o iné plnenie v prospech matky. Čo sa týka podaného návrhu na zapretie otcovstva, toto konanie nie je meritórne ukončené, a preto táto skutočnosť je bezpredmetná v súvislosti s prebiehajúcim exekučným konaním.

6. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uviedol, že upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 11.01.2023 bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 20.01.2023. Dňa 03.02.2023 bol na exekútorský úrad doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý bol odovzdaný na poštovú prepravu v zákonnej lehote na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom dňa 02.02.2023.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorá je vedená na tunajšom súde pre vymoženie zameškaného a bežného výživného a trov exekúcie a zistil, že je čiastočne dôvodný.

12. V uvedenej veci súd konštatuje, že upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 11.01.2023 bolo povinnému doručené podľa priloženej doručky do vlastných rúk dňa 20.01.2023 a jeho návrh na zastavenie exekúcie bol podaný na poštovú prepravu pod podacím číslom M. dňa 02.02.2023 a bol doručený na exekútorský úrad dňa 03.02.2023, teda bol podaný v zákonnej 15 - dňovej lehote v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a má odkladný účinok.

13. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine a dobrovoľne sa nesplnila (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.03.2007, sp. zn. III ÚS 56/07-20).

14. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia,

ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.11.2019, sp. zn. IV. ÚS 104/2019).

15. V danej veci súd v prvom rade uvádza, že predmetná exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.05.2021, a ktorým bola výrokom III povinnému uložená povinnosť cit.: „Otec maloletých MZ. Y., T. XX. XX. XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletých detí Y.: U., nar. XX. XX. XXXX a Y., nar. XX. XX. XXXX výživným vo výške po 60 Eur na každé z maloletých detí a na maloleté deti I., nar. XX. XX. XXXX, I., nar. XX. XX. XXXX, V., nar. XX. XX. XXXX a F., nar. XX. XX. XXXX na každého z nich výživným vo výške po 30 % zo sumy zo životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, a to vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky U. Y., nar. XX. XX. XXXX, počnú dňom právoplatnosti výroku I. o rozvoze manželstva“.

16. Každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu alebo iného orgánu, je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať pod hrozbou exekúcie. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nespĺnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

17. Z dôvodu nesplnenia exekučným titulom uloženej povinnosti pristúpili oprávnení dňa 12.12.2022 k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie, v ktorom si uplatnil nárok na zameškané výživné vo výške 4 684,60 eur a nárok na bežné výživné vo výške 2 x 60 eur a 4 x 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa. Keďže podaný návrh na vykonanie exekúcie neobsahoval žiadne vady, ktoré by bránili vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, súd poveril jej vykonaním dňa 14.12.2022 súdneho exekútora JUDr. Žofiu Žabkovú.

18. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je jej zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné, aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností.

19. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Ako už bolo uvedené, dôkazné bremeno zaťažuje v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie povinného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je vecou povinného, a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí, a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodiť pre neho priaznivé právne dôsledky. Preto podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia, a zároveň dôkazná povinnosť, pričom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme povinného, ktorou je pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Teda ak v konaní povinný unesie dôkazné bremeno, je dôvod jeho návrhu vyhovieť, ak ho neunesie, jeho návrh je potrebné zamietnuť.

20. Jedným z dôvodov na zastavenie exekúcie sú podľa povinného jeho majetkové pomery.

21. Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku, ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) prikázom na zadržanie vodičského preukazu.

22. Súd poukazuje na § 63 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý uvádza spôsoby vykonania exekúcie na poklade exekučného titulu, v ktorom je uložená povinnosť zaplatiť peňažnú sumu. Spôsob, ktorým sa vykoná exekúcia určí súdny exekútor, a to na základe preskúmania majetkových pomerov povinného. Objektívne zhodnotenie majetkových pomerov povinného, podloženie zistených skutočností písomnými dôkazmi a vyvodenie záveru o možnosti či nemožnosti vykonania exekúcie v závislosti od majetkových pomerov povinného, patrí do kompetencie súdneho exekútora. Exekučný súd nie je subjektom oprávneným na skúmanie majetkových pomerov povinného, ktorého skúmanie má prebehnúť pred súdnym exekútorom. S poukazom na vyššie uvedené je teda úlohou súdneho exekútora, aby vykonanou lustráciou zistil majetkové pomery povinného a zvolil taký spôsob uspokojenia vymáhanej povinnosti, aby bol k nej primeraný, a aby hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti, pričom nie je vylúčené, aby súdny exekútor vykonal exekúciu niekoľkými spôsobmi uvedenými v Exekučnom poriadku. Zároveň oprávnenie zastaviť exekúciu z dôvodu nemajetnosti, tak ako to v tomto prípade navrhol povinný, priznáva v § 61n Exekučný poriadok súdnemu exekútorovi za splnenia zákonných podmienok, a to jednak nezistenie žiadneho zexekvovateľného majetku či príjmu, ktorý by postačoval aspoň na úhradu trov súdneho exekútora, a zároveň musí ubehnúť určitá doba, konkrétne 5 rokov, odo dňa začatia exekúcie alebo odo dňa posledného zexekvovaného majetku. Pokiaľ nie sú (kumulatívne) splnené tieto dôvody na vydanie upovedomenia o zastavení exekúcie súdnym exekútorom, v exekúcií možno pokračovať. Vzhľadom na uvedené sa súd touto námietkou povinného bližšie nezaoberal, nakoľko námietka majetkových a s tým spojených životných pomerov nespĺňa ani jeden z dôvodov na zastavenie exekúcie súdom predpokladaný § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

23. Skutočnosťou odôvodňujúcou zastavenie exekúcie majú byť aj vykonané úhrady v celkovej výške 2 048 eur do 25.11.2022 v prospech oprávneného č. 1.

24. Na preukázanie svojho tvrdenia priložil povinný aj 24 podacích lístkov - poštových poukazov na adresu, ktorých odosielateľom bol vo všetkých prípadoch povinný a ich adresátom bola osoba: U. Y. V. I. X, XXXXX D. Y. Z poštových poukazov mal súd za preukázané, že povinný vykonal platby v celkovej výške 2 068 eur, t. j. dňa 24.05.2021 vo výške 200 eur, dňa 25.06.2021 vo výške 200 eur, dňa 24.07.2021 vo výške 200 eur, dňa 26.08.2021 vo výške 200 eur, dňa 27.09.2021 vo výške 170 eur, dňa 08.10.2021 vo výške 50 eur, dňa 25.10.2021 vo výške 60 eur, dňa 29.10.2021 vo výške 100 eur, dňa 11.11.2021 vo výške 20 eur, dňa 26.11.2021 vo výške 100 eur, dňa 03.12.2021 vo výške 75 eur, dňa 10.12.2021 vo výške 13 eur, dňa 23.12.2021 vo výške 80 eur, dňa 19.01.2022 vo výške 30 eur, dňa 22.01.2022 vo výške 60 eur, dňa 28.01.2022 vo výške 100 eur, dňa 04.02.2022 vo výške 50 eur, dňa 11.02.2022 vo výške 50 eur, dňa 19.02.2022 vo výške 50 eur, dňa 28.02.2022 vo výške 80 eur, dňa 05.03.2022 vo výške 60 eur, dňa 26.03.2022 vo výške 50 eur, dňa 25.11.2022 vo výške 40 eur a dňa 02.12.2022 vo výške 30 eur.

25. V zmysle špecifikácie vymáhaného nároku na zameškané výživné v návrhu na vykonanie exekúcie v časti E) Vymáhaný nárok: Peňažný nárok - výživné: Doplňujúce informácie o vyživovacej povinnosti povinný si neplnil vyživovaciu povinnosť (od právoplatnosti exekučného titulu) ani čiastočne, t. j. od 07.05.2021 do 12.12.2022.

26. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“) výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

27. V zmysle § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť.

28. Výživné je opakujúce sa mesačné peňažné plnenie, ktoré má spotrebný charakter, a ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Spotrebný charakter výživného znamená, že výživné musí byť nielen pravidelné, ale musí byť uhradené aj v presnej výške, keďže má zabezpečovať pravidelné uspokojovanie všetkých životných potrieb dieťaťa pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj. Spotrebný charakter výživného zároveň znamená, že výživné musí byť nielen pravidelné, ale musí byť uhradené aj v presnej výške.

29. V tejto súvislosti súd poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoE/34/2018 zo dňa 25.05.2018 v obdobnej veci, cit.: „... prvým mesiacom, na ktorý bude výživné povinný platiť

v pravidelnej dávke bude mesiac, ktorý nasleduje mesiacu, v ktorom mu bol doručený rozsudok odsudzujúci na plnenie výživovacej povinnosti v pravidelných sa opakujúcich dávkach. Čo sa týka výživného za mesiace nasledujúce mesiacu, v ktorom bol povinnému doručený rozsudok, treba vychádzať z toho, že v tejto časti rozsudok zaväzuje na dávky splatné v budúcnosti. Preto treba aplikovať § 217 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak ide o opakujúce sa dávky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok, ktoré sa stanú zročnými len v budúcnosti. Splatnosť dávok (súm) výživného treba tak určiť do budúcnosti. Splatnosť týchto dávok musí byť určená s ohľadom na hmotnoprávnu úpravu, predovšetkým na vyššie citované ustanovenie § 76 ods. 1 zákona o rodine, podľa ktorého sa výživné platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy za mesiac dopredu. Zmyslom tohto ustanovenia je, aby bolo výživné poskytnuté už v čase pred skutočným vznikom potreby poskytnutia výživy. V prípade určenia splatnosti dávok (súm) výživného, preto treba výživné na príslušný kalendárny mesiac zaplatiť do konca predchádzajúceho kalendárneho mesiaca, resp. do niektorého iného dňa predchádzajúceho mesiaca alebo mesiaca, na ktorý sa suma výživného poskytuje, a to v závislosti od výroku rozhodnutia súdu o platení výživného. V danom prípade, ak je výživovacia povinnosť určená súdom do 10. dňa každého mesiaca vopred, uvedené znamená, že výživné za určitý mesiac treba zaplatiť do 10. dňa predchádzajúceho mesiaca.“

30. Podľa § 50 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

31. Podľa § 57 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia.

32. Podľa § 567 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

33. Z predložených poštových poukazov vyplýva, že povinný uhradil nepravidelnými platbami (čo do času i výšky) zákonnému zástupcovi oprávnených výživné, a to v celkovej výške 2 068 eur. Všetky povinným namietané platby boli vykonané v období od právoplatnosti exekučného titulu do dňa podania návrhu na vykonanie exekúcie (prvá platba dňa 24.05.2021 a posledná platba dňa 02.12.2022). Súd preto konštatuje, že povinný preukázal čiastočné hradenie výživného v dotknutom období, čím tu existuje dôvod na čiastočné zastavenie exekúcie, a preto súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v časti zameškaného výživného vo výške 2 068 eur zastavil. Povinnému tak zostáva v časti zameškaného výživného doplatiť sumu vo výške 2 161,60 eur.

34. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

35. Návrhom na zastavenie exekúcie sa povinný domáhal aj prerušenia exekučného konania z dôvodu podaného návrhu na zapretie otcovstva. Táto námietka nie je relevantná v rámci exekučného konania, keďže samotné podanie nespôsobuje nevykonateľnosť exekučného titulu, a ani nebráni jeho vymáhateľnosti, a teda takéto podanie nemá vplyv na prebiehajúce exekučné konanie, ktoré je vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý nebol zrušený, či zmenený. Exekučný súd je viazaný spôsobilým exekučným titulom, pričom platí prezumpcia správnosti právoplatného rozhodnutia súdu, pokiaľ sa zákonom predvídaným spôsobom nepreukáže opak. Rovnako exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal a nemôže naprávať prípadné chyby a nedostatky rozhodnutia. Úlohou exekučného konania je teda nútený výkon nárokov priznaných právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi.

36. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 686/2016 zo dňa 21.02.2017, ktorým poukázal na rozdielnosť procesných dôsledkov rozhodnutia zrušeného a rozhodnutia neúčinného, cit.: „Zrušené rozhodnutie prestáva normatívne existovať, hoci nemožno poprieť, že kauzálné jestvuje naďalej. Naproti tomu neúčinné rozhodnutie existuje kauzálné a normatívne. Po svojom vydaní pre danú oblasť práva však stratilo účinnosť, a preto ho možno

prípodobniť k relatívne neplatného hmotnoprávnemu úkonu. Neúčinnosť exekučného titulu vyvolávajú skutočnosti hmotného alebo procesného práva, ktoré spôsobujú, že exekučný titul formálne existuje, ale stráca spôsobilosť byť podkladom pre exekúciu (napr. zrušenie vyživovacej povinnosti spôsobí neúčinnosť rozsudku, ktorým bola judikovaná táto vyživovacia povinnosť; rozsudok, ktorým sa vyhovel žalobe o zapretie otcovstva, má za následok neúčinnosť rozsudku, ktorým sa domnelému otcovi určila povinnosť na platenie výživného; sobášny list preukazuje neúčinnosť súdneho rozhodnutia, ktorým bolo priznané právo na príspevok rozvedeného manžela)“.

37. V danom prípade bol súdu predložený právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorým bola uložená povinnosť platiť výživné povinnému v prospech oprávnených. Povinný však súdu nepredložil žiadne rozhodnutie, ktorý ho tejto povinnosti zbavuje (či už rozhodnutie o zrušení vyživovacej povinnosti, alebo rozhodnutie, ktorým bolo vyhovené žalobe o zapretie otcovstva). Nakoľko návrh na zapretie otcovstva nemá suspenzívny účinok na exekučné konanie, resp. nespôsobuje nevykonateľnosť exekučného titulu a nebráni ani jeho vymáhateľnosti, súd nevyhovel návrhu povinného na prerušenie exekučného konania.

38. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a návrhom povinného na zastavenie exekúcie mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú v exekučnom titule nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali (čiastočne) dôvodne. Povinný vo svojom podaní nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o úplnom zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje vo zvyšnej časti za nedôvodný.

39. Keďže návrh na vykonanie exekúcie bol podaný (čiastočne) dôvodne, úlohou povinného je preto strpieť exekučné konanie za účelom vymoženia výživného a trov exekúcie, ktoré sám zapríčinil nepravidelnými úhradami, v dôsledku čoho došlo k nedoplatku na výživnom.

40. Súd dáva do pozornosti § 61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku, v zmysle ktorého povinný môže podať žiadosť o odklad exekúcie u súdneho exekútora za splnenia zákonných podmienok. V prípade, že sa v priebehu trvania odkladu exekúcie osvedčí s plnením bežného výživného riadne a včas, súdny exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku.

41. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že nakoľko nebola zo strany povinného naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku vo zvyšnej časti zamietol.

42. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

43. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

44. V súvislosti s rozhodovaním o návrhu na zastavenie exekúcie si povinný a ani oprávnení nárok na náhradu trov exekučného konania neuplatnili, preto súd o nároku na náhradu trov exekučného konania nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.